

A-PBT-A-5/2014. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a **S.Á.** kérelmező (xxx; a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Biztosító** (yyy; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2014. január 23. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy amennyiben jelen ajánlás kézhezvételétől számított 60 (hatvan) napon belül szakhatósági okirattal, hitelt érdemlően nem tudja igazolni, hogy a kockázatviselés helyének abszolút magassága nem érte el a 105,64 mBf értéket, vagy azt, hogy az ingatlan magasparti védelemmel nem rendelkezett a káresemény időpontjában, úgy a kárrendezési eljárást a fenti határidőn belül ismételten folytassa le annak figyelembevételével, hogy az árvíz biztosítási esemény bekövetkezett, és a megállapított szolgáltatási összeget ugyancsak a fenti határidőn belül fizesse meg a Kérelmező részére.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: *MNB tv.*) 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével – nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését az MNB tv. 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Psztv. 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2013. október 8. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben fennálló, lakásbiztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között 2010. július 1. napi kockázatviselési kezdettel, xxx kötvényszám alatt

xxx vagyonbiztosítási szerződés (továbbiakban: *Biztosítás*) jött létre, az xxx szám alatti ingatlanra (továbbiakban: *Ingatlan*) mint kockázatviselési helyre vonatkozóan. A Kérelmező előadta, hogy a 2013-as dunai árvíz során ingatlana károsodott, ezért kárbejelentést tett a Pénzügyi Szolgáltatónál. A kárbejelentést a Pénzügyi Szolgáltató xxx kárszámon nyilvántartásba vette és a kárhelyszínt 2013. június 18. napján megsejmelte. A Pénzügyi Szolgáltató 2013. július 1. napján kelt levelében a kárigényt elutasította. Elutasításában hivatkozott a vonatkozó feltételek azon rendelkezésére, mely szerint a biztosító nem téríti meg többek között azon károkat, melyeket az árvíz a hullámtérben vagy a nem mentett árterületeken lévő biztosított vagyontárgyakban okoz. Az elutasítás ellen a Kérelmező panasszal élt. A Kérelmező panaszát a Pénzügyi Szolgáltató 2013. július 22. napján kelt levelével – változatlan indokolás mellett – elutasította.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentett kárigény megfizetésére. A Kérelmező kérelmében követelését 958.000 Ft összegben határozta meg. Előadta, hogy lakóterülete nem ártér, és álláspontja szerint hullámtér kifejezés sem vonatkoztatható ingatlanára, mert az belterületen fekszik, és az Ingatlan és a Duna között több más ingatlan és építmény található.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratóban fenntartotta a kárigényt elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a kárigény elbírálása és elutasítása során jogszerűen járt el. Megerősítette a biztosítottság és kárbejelentés tényét, valamint kiemelte, hogy a kárfelvételi jegyzőkönyvben a felek azt rögzítették, hogy az ingatlan hullámtérben van. Ezzel kapcsolatban előadta, hogy a biztosított ingatlan - a Kérelmező által sem vitatottan – az xxx főút és a Duna között található, valamint az sem vitás, hogy az érintett területen az árvízi elöntés elleni védelem érdekében nem áll árvízvédelmi mű.

Fenntartotta álláspontját, hogy az ingatlan hullámtérben helyezkedik el. Ennek igazolásaként hivatkozott az interneten elérhető kislexikon.hu és a Magyar Értelmező Kéziszótár definíciójára. Ezek szerint:

Hullámtér az ártérnek ama része, mely valamely töltések közé fogott folyónál a meder széle és a töltéseknek víz felőli tetőjele vagy a töltéseket helyettesítő magas part széle között elterül. Néha Hullámtérnek nevezik a két átellenes töltés közötti egész területet, mely esetben a meder fölötti rész is benn értődik eme kifejezésben (<http://www.kislexikon.hu/hullamter.html#ixzz2icjJyzF>).

Hullámtér - fn, műsz. - az árvízvédelmi töltés és a meder közötti partrész (Magyar Értelmező Kéziszótár - Akadémiai Kiadó 2003).

Kifejtette, hogy a Kérelmező által beszerzett vízügyi igazgatósági tájékoztató szerint a biztosított ingatlan olyan területen fekszik, amelyet nem véd árvízvédelmi mű. Álláspontja szerint az igazolás nem ad választ arra a kérdésre, hogy a területet hullámtérnek kell-e tekinteni, azonban a védmű hiánya, a fenti fogalom alapján azt támasztja alá, hogy a terület hullámtér. A biztosítási esemény bekövetkezését, másrészt azt, hogy esetleges kizárás esete nem áll fenn, a biztosítottnak kell bizonyítania. A Pénzügyi Szolgáltató ugyanakkor nyilvánvaló tényhelyzetnek tekinti, hogy az érintett területet hullámtérnek kell tekinteni, így a feltételben foglalt okszerű kizárás esete áll fenn, szolgáltatási kötelezettsége nem állt be.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratóban nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

Az ügyben 2013. november 27. napján tartott meghallgatáson a Kérelmező kérelmét fenntartotta. Előadta, hogy a hullámtér kifejezésre nem a szavak általánosan elfogadott értelme, hanem a biztosítási feltételekben definiált fogalmak alkalmazandók.

Mivel ezen a folyószakaszon abszolút nincs árvízvédelmi töltés, vízügyileg nem értelmezhető a hullámtér fogalma. Ennél fogva az adott terület nem minősülhet hullámtérnek. Másrészt az ingatlan belterületen található, így nyilvánvalóan nem minősül nem mentesített ártérnek. Mindemellett az ingatlan tulajdoni lapja nem tartalmaz árvízvédelemmel kapcsolatos vízgazdálkodási jellegű bejegyzést.

Előadta továbbá, hogy az Ingatlan az xxx-es út és a Duna között fekszik. A 2013-as árvíz során az ún. „nyúlgát” az xxx-es úton épült. Az Ingatlan természetes elhelyezkedése folytán árvíz ellen védett területnek minősül, azonban a 2013-as árvíz jelentősen meghaladta az eddig mért legmagasabb vízállást. Magaspartnak – a vízügyi szakmai szabályok szerint – az a nyílt árteret természetes módon határoló partszakasz minősül, amely az észlelt legnagyobb vízszintnél, vagy a mértékadó árvízszintnél az előírt biztonsággal magasabb.

A Pénzügyi Szolgáltató kárfelvételi jegyzőkönyvre történő hivatkozásával kapcsolatban előadta, hogy nem az abban foglaltak döntik el az ingatlan jogi jellegét; nem az ott leírtak határozzák meg, hogy az ingatlan hullámtérben, vagy azon kívül helyezkedik el. A kárszakértő feladata, hogy rögzítse a bekövetkezett károkat, azok körülményeit, valamint a károsult nyilatkozatait.

Előadta, hogy pontosan amiatt választotta a Pénzügyi Szolgáltató biztosítását, mivel az – értelmezése szerint – fedezetet nyújt az Ingatlan árvízből eredő kárait. Az előterjesztett igénye összecszerúságát építőipari árak alapján becsléssel alakította ki.

A Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. Nem vitatta, hogy elsősorban a biztosítási feltételek az irányadók az adott jogviszonyra, azonban a szavak általánosan elfogadott értelme is megerősítette a feltételek fogalom meghatározását.

Az xxx Vízügyi Igazgatóság (a továbbiakban: xxx Vízügyi Igazgatóság) tájékoztatása szerint a terület árvízi elöntés elleni védelme érdekében sem az illetékes vízügyi igazgatóság, sem az önkormányzat kezelésében I. rendű árvízvédelmi mű nem húzódik az adott területen. Ennek alapján – álláspontja szerint – egyértelműen megállapítható, hogy az Ingatlan nem árvíz ellen védett területen fekszik. A biztosítási feltételek szerint az első árvízvédelmi töltésig hullámtérnek minősül az adott terület. Már önmagában az a tény kizárja a biztosító helytállási kötelezettségét, hogy az árvíz kárral érintett ingatlan és a folyó partéle között nem helyezkedik el árvízvédelmi töltés.

Az eljáró tanács elnöke a meghallgatást a felek nyilatkozatára tekintettel, egyezség reményében elhalasztotta.

A meghallgatás elhalasztásával egyidejűleg a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívta a Kérelmezőt és a Pénzügyi Szolgáltatót, nyilatkozzanak arra vonatkozóan, hogy a káresemény időpontjában az Ingatlan és a Duna mederéle között található volt-e magaspart, illetve annak vonala hol helyezkedett el. Nyilatkozatukat hitelt érdemlően, okiratilag támasszák alá. Felhívta továbbá a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy a kár összecszerúságára vonatkozóan jogalapi álláspontjától függetlenül nyilatkozzon; esetleges egyezségi ajánlatát terjessze elő.

A Kérelmező 2014. január 9. napján érkezett beadványához csatolta az xxx Vízügyi Igazgatóság levelét, mely adatokkal alátámasztva azt tartalmazta, hogy a káresemény időpontjában az ingatlan nem volt a nagyvízi meder része.

A Pénzügyi Szolgáltató a folytatólagos meghallgatás kezdetét megelőzően benyújtotta észrevételeit tartalmazó – érdektelen féltől származó okiratokkal alá nem támasztott – nyilatkozatát.

Az ügyben 2014. január 22. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson a Kérelmező előadta, hogy számukra elfogadhatatlan a Pénzügyi Szolgáltató álláspontja, mely szerint az xxx-es út minősül

árvízvédelmi töltésnek. Álláspontjuk szerint az általuk csatolt okiratok egyértelműen bizonyítják, hogy ingatlanukat magaspárt védte.

A Kérelmező Kérelme a becsatolt okiratok alapján az alábbi indokoknál fogva **megalapozott**.

A felek egyező előadása szerint a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között 2010. július 1. napi kockázatviselési kezdettel, xxx kötvényszám alatt xxx vagyónbiztosítási szerződés jött létre, az xxx szám alatti ingatlanra mint kockázatviselési helyre vonatkozóan.

A Kérelmező a biztosítás általános szerződési feltételeinek átvételét aláírásával elismerte, ezért a Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján az xxx Otthonbiztosítás általános szerződési feltételeit (a továbbiakban: *Feltételek*) a felek közös megállapodásukkal a biztosítási szerződés részévé tették.

A Ptk. 536. § alapján biztosítási szerződés alapján a biztosító meghatározott jövőbeni esemény (biztosítási esemény) bekövetkeztétől függően a biztosítási szerződésben meghatározott összeg megfizetésére kötelezi magát. Azt, hogy milyen események minősülnek a biztosító szolgáltatási kötelezettségét kiváltó biztosítási eseménynek, a biztosítási szerződés, jelen esetben a Feltételek tartalmazzák. A felek között a jogvita abban bontakozott ki, hogy az áradó Duna által nem vitatottan bekövetkezett károsodások során a Feltételek szerinti árvíz biztosítási esemény bekövetkezett-e.

A Feltételek szerint árvíz az állandó vagy időszakos jellegű természetes vagy mesterséges vízfolyások, tavak, víztárolók olyan kiáradása, 1) amikor a víz árvíz ellen védett területet önt el, 2) továbbá árvízvédelmi töltések mentett oldalán a magas vízállás következtében fellépő buzgárok és fakadóvizek vízhatása.

A Feltételek ehhez kapcsolódóan definiálják a hullámteret, mely a folyók partélei és az árvízvédelmi töltések közötti terület; valamint a nem mentett árterületet, mely az árterületnek az a része, amely a folyómeder és a vele párhuzamosan épített közút, vasúti töltés vagy magaspárt, illetve települések belterületeinek határa között fekszik. A Feltételekben rögzített kizárás alapján e területeken fekvő vagyontárgyakban keletkezett károsodásokat a Pénzügyi Szolgáltató nem téríti meg.

A fenti definíció vonatkozásában a felek nem vitatták, hogy a konkrét esetben természetes vízfolyás (Duna-folyó) kiáradása okozott károkat. A felek között a jogvita abban bontakozott ki, hogy az áradás okozta károk árvíz ellen védett területen következtek-e be.

A Pénzügyi Szolgáltató hivatkozott az xxx Vízügyi Igazgatóság tájékoztatására, mely szerint a terület árvízi elöntés elleni védelme érdekében sem az illetékes vízügyi igazgatóság, sem az önkormányzat kezelésében I. rendű árvízvédelmi mű nem húzódott, így álláspontja szerint az Ingatlan árvíz ellen nem védett területen fekszik. Másodsorban arra hivatkozott, hogy az xxx Vízügyi Igazgatóság tájékoztatása szerint az xxx számú főút minősül árvízvédelmi töltésnek, mely szintén azt igazolja, hogy az Ingatlan árvíz ellen nem védett területen, hullámtérben fekszik. A Pénzügyi Szolgáltató az általa hivatkozott okiratot nem csatolta az eljárás irataihoz. Ehhez kapcsolódóan kiemelte azt is, hogy a kárfelvételi jegyzőkönyvben a Kérelmező is akként nyilatkozott, hogy az Ingatlan hullámtérben helyezkedik el.

E körben az eljáró tanács a becsatolt okiratok alapján az alábbiakat állapította meg. A Pénzügyi Szolgáltató nem csatolta az általa hivatkozott, xxx Vízügyi Igazgatóság által kiállított tájékoztatást, így annak pontos tartalmát az eljáró tanács nem ismerhette meg, így azt a jogvita elbírálása során figyelembe sem tudta venni. Ugyanakkor a Pénzügyi Szolgáltató előadásából az körvonalazódott, hogy az adott tájékoztatás szerint a vízügyi igazgatóság területén egyes helyeken az xxx sz. főút, egyes helyeken pedig magaspárt nyújt árvízi védelmet. A nyilatkozat ezen formában viszont nem

alkalmas arra, hogy abból az eljárás során egyértelműen meghatározható legyen, hogy az Ingatlan környezetében az xxx sz. főút árvízvédelmi töltésnek minősült-e.

A Kérelmező ugyanakkor becsatolta az xxx Vízügyi Igazgatóság azon nyilatkozatát, mely szerint az Ingatlan közvetlen környezetében nincs I. rendű árvízvédelmi mű. Mindezek következtében a Pénzügyi Szolgáltató által definiált hullámtér nem értelmezhető, hiszen a folyó partéleitől mérve nincs olyan terület, mely a partél és az árvízvédelmi töltés között helyezkedne el. Mindezek következtében a kárfelvételi jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozat, mely szerint az ingatlan hullámtérben helyezkedik el, nem értelmezhető a jogvita tekintetében. A Feltételek rögzítik továbbá, hogy nem mentett területnek az árterületnek az a része minősül, amely a folyómeder és a vele párhuzamosan épített közút, vasúti töltés vagy magaspart határa között fekszik. A Kérelmező jelen eljárásban akként nyilatkozott, hogy az Ingatlan nem fekszik árterületen, és elhelyezkedése révén árvíztől védett területnek minősült. Így az eljáró tanácsnak azt kellett megítélnie, hogy a felek által becsatolt okiratokból megállapítható-e, hogy az Ingatlan a Feltételekben meghatározott formában árvíztől mentett területen helyezkedett el.

E körben az eljáró tanács kiemelt hangsúllyal vette figyelembe az xxx Vízügyi Igazgatóság 2013. december 17. napján kelt levelét, melyben rögzíti, hogy a 11/2010. (IV. 28.) KvVM rendelet értelmében az Ingatlan körzetében a mértékadó árvízszint 105,18 mBf, míg a területen a káreseményig mért legnagyobb árvízszint 105.64 mBf volt. A Kérelmező nyilatkozata alapján – mely szerint az Ingatlan 105,65 – 105,75 mBf, között helyezkedik el – a vízügyi igazgatóság megállapította, hogy az Ingatlan nem volt a nagyvízi meder része. A Kérelmező ezen szakhatósági nyilatkozattal megfelelően igazolta, hogy Ingatlana olyan területen helyezkedett el, mely természetes elhelyezkedése folytán árvíztől védett területnek minősült a káresemény időpontjában.

A Kérelmező, nyilatkozatainak alátámasztására becsatolta továbbá az Ingatlan tulajdoni lapját, melyen árvízvédelemmel kapcsolatos bejegyzés nem található.

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 5. § (1) bekezdése törvényi szinten deklarálja, hogy az ingatlan-nyilvántartás a bejegyzett jogok és a feljegyzett tények fennállását hitelesen tanúsítja.

A közhitelesség elvéből következik az a követelmény, hogy az ingatlan-nyilvántartásnak a valóságos állapotnak megfelelően kell tartalmaznia az ingatlanokhoz kapcsolódó jogokat és jogilag jelentős tényeket. A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (Vgtv.) 27. §-a értelmében továbbá a nagyvízi mederben való elhelyezkedés tényét, mint jogi jelleget a vízügyi hatóság jogerős határozata alapján (a település nevének és helyrajzi számnak a megjelölésével) az ingatlan-nyilvántartásba – külön törvény szerint – fel kell jegyezni. Mivel a hullámtér külön nem került definiálásra egy jogszabályban sem, így az eljáró tanács megítélése szerint a nagyvízi meder tekintendő átfogó fogalomnak, így a hullámtér, az árvíz ellen nem mentett terület, és magaspart által nem védett terület is a nagyvízi meder része. Ilyen tartalmú bejegyzést az Ingatlan tulajdoni lapja nem tartalmaz, mely – az eljáró tanács megítélése szerint – alátámasztja a Kérelmező előadását.

Az eljárás során a Pénzügyi Szolgáltató, felhívás ellenére, nem csatolt olyan érdektelen féltől származó okiratot, mely igazolta volna, hogy az ingatlan a nagyvízi mederben, vagy magaspart által nem védett területen helyezkedik el. A Pénzügyi Szolgáltató továbbá azon nyilatkozatát, mely szerint az xxx sz. főút a konkrét Ingatlan vonatkozásában árvízvédelmi töltésként minősül, nem tudta okirattal alátámasztani, miközben a Kérelmező által csatolt, a vízügyi igazgatóságtól és az ingatlan-nyilvántartásból származó okiratok a Pénzügyi Szolgáltató által előadottakat cáfolják.

Mindezek alapján az eljáró tanács megállapította – figyelemmel arra, hogy az MNB tv. 108. § (2) bekezdése és 112. § (2) bekezdése alapján a felek által rendelkezésre bocsátott bizonyítékok alapján hozza meg döntését – a Kérelmező okiratokkal kielégítően igazolta, hogy Ingatlana nem a nagyvízi

mederben helyezkedett el, és elhelyezkedése folytán árvíztől mentett területnek minősült. Mindazonáltal az eljáró tanács figyelembe vette azt is, hogy az xxx Vízügyi Igazgatóság – 2013. december 17. napján kelt levelének elkészítésekor – a Kérelmező nyilatkozatát vette figyelembe az Ingatlan tengerszint feletti magasságának megállapítása során. A Pénzügyi Szolgáltatónak jelen eljárásban nem volt lehetősége arra, hogy a Kérelmező nyilatkozatával szemben (mely számára 2014. január 14. napján került postázásra) megfelelő ellenbizonyítékkal álljon elő. Így az eljáró tanács ajánlásában lehetőséget adott a Pénzügyi Szolgáltatónak arra, hogy – a Kérelmező által előterjesztett bizonyítékokkal szemben – 60 napon belül bizonyítsa, hogy az xxx Vízügyi Igazgatóság 2013. december 17. napján kelt levelében foglaltak, valamint az ingatlan-nyilvántartás tartalma pontatlan és nem felel meg a valóságnak. Amennyiben a Pénzügyi Szolgáltató ezt nem tudja bizonyítani, úgy megállapítható, hogy a Kérelmező Ingatlana természetes elhelyezkedése folytán árvíztől mentett területen feküdt a káresemény időpontjában, és így a Pénzügyi Szolgáltatónak az árvíz biztosítási esemény bekövetkezésének figyelembe vétele mellett ismételten le kell folytatnia a kárrendezési eljárást.

Az eljáró tanács megjegyzi, hogy a magaspart, illetve a nagyvízi meder definíciójukból következően nem állandóak, elhelyezkedésük mindig a legutolsó legnagyobb vízszinttől függ, így különösen fontos, hogy a vizsgálat során a káresemény napján érvényes értékek kerüljenek figyelembe vételre.

Az MNB tv. 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a Psztv. 4. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezésként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérelme a becsatolt okiratok alapján megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2014. január 24.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja